

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către
procurorul - șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care
se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 iulie
2017, în cauza penală privindu-l pe

Beiu Dorin XXXXX, născut la xxxxx, originar și
domiciliat în XXXXX, XXXXX.

**Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:**

1. 29.11.2016 - 17.03.2017 (prima instanță);
2. 26.04.2017 - 04.07.2017 (instanța de apel);
3. 07.09.2017 - 29.11.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul
penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, cu sediul în or. Cantemir din 17 martie 2017,
Beiu Dorin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264
alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală,
fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 03 ani și 06 luni,
cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială a
pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de
transport neexecutate, stabilită prin sentința Judecătoriei Cantemir din 03.09.2015,
lui Beiu Dorin i s-a stabilit pedeapsa definitivă, închisoare pe un termen de 03 ani și
6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a
conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

La fel, s-a hotărât încasarea de la Beiu Dorin în beneficiul reprezentantului
părții vătămate Danalache Angela, întru compensarea prejudiciului moral cauzat

prin infracțiune, suma în mărime de 14 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, inculpatul Beiu Dorin la data de 14.09.2016, în jurul orei 18.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,75 mg/l, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani prin sentința Judecătorei Cantemir din 03.09.2015, conducând automobilul de modelul Opel Vectra cu nr. de înmatriculare CT AM 076 pe traseul central din s. Cîrpești, r. Cantemir, acționând contrar Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, încălcând prevederile pct.3) din Regulament, potrivit căruia participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente; pct. 10 alin. (1), lit. b) din Regulament, potrivit căruia persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; pct. 14 lit. a) din Regulament, conform căruia conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate; pct. 45 alin. (1), lit. a), b), c), d), alin. (2) din Regulament, care obligă conducătorul auto să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; pct. 46 alin. (1), lit. a), potrivit căruia conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă copii; pct. 47 alin. (1), lit. a) din Regulament, care stabilește limita maximă de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în localități - 50 km/h, fără a ține cont de situația rutieră, manifestând sine încredere exagerată, neisprăvindu-se cu conducerea automobilului, 1-a tamponat pe pietonul minor Danalache Ion, născut la 27.05.2011, acestuia fiindu-i cauzate în complex vătămări corporale grave sub forma traumei contuze a abdomenului, manifestate prin ruptura rinichiului drept cu decapsularea acestuia, hematom al mezoului intestinului ascendent, fractura intertrohanterică a femurului pe dreapta fără deplasare, edem în regiunea unghiului stâng mandibular, excorații și echimoze a feței, cotului drept, membrelor inferioare și superioare a regiunii traco-abdominale pe stânga, stare după laparotomie, traumă cranio - cerebrală, contuzie cerebrală de gradul II, contuzie pulmonară.

Acțiunile acestuia au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi: „încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.”

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Josu Gheorghe în numele inculpatului Beiu Dorin, prin care a solicitat admiterea apelului și casarea parțială a sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie stabilită pedeapsa, prin aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că instanța nu a luat în considerație că Beiu Dorin a săvârșit infracțiunea din imprudență, și deci nu este recidivă conform art. 34 alin. (1) Cod penal. Avocatul a menționat că în cazul dat trebuie să fie aplicate prevederile art. 72 alin. (2) Cod penal, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal este infracțiune săvârșită din imprudență și tipul penitenciarului trebuie să fie de tip deschis.

Reieșind din cele expuse, apelantul a considerat greșită concluzia instanței privind neaplicarea art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probă a inculpatului Beiu Dorin.

A mai invocat apelantul că instanța nu a luat în considerație ca circumstanță atenuantă ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. g) Cod penal, deoarece faptul că reprezentantul părții vătămate a lăsat un copil minor fără supraveghere în stradă în sat străin, care este încă o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 Cod penal, iar în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante, minimul pedepsei cu închisoare poate fi redus, până la acest minim.

Apelantul a susținut că instanța la aplicarea pedepsei nu a luat în considerație raportul de expertiză auto tehnică nr. 1086 din 17.10.2016. Neavând circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal a considerat că instanța putea aplica art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 iulie 2017, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, pronunțată în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și stabilirii pedepsei definitive a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Beiu Dorin, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 03 (trei) ani și 02 (două) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 04 (patru) ani. În conformitate cu art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială a pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport neexecutate, stabilite prin sentința Judecătoriei Cantemir din

03.09.2015, pedeapsa definitivă lui Beiu Dorin s-a stabilit de 03 (trei) ani 02 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 05 (cinci) ani.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului Beiu Dorin ca constituind o faptă penală prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, „încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate”. Așa cum, acesta în prima instanță a recunoscut vina în cele comise, și anume: că la data de 14.09.2016, în jurul orei 18.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în urma consumării băuturilor alcoolice, precum și fără permis de conducere, s-a urcat la volanul automobilului de model „Opel Vectra” cu nr. de înmatriculare CT AM 076 pe traseul central din s. Cîrpești, r. Cantemir.

Astfel, încălcând cerințele art. 14 lit. a) Regulamentului circulației rutiere, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, Monitorul Oficial nr. 92-93/409 din 15 mai 2009, care prevede că, „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a notat că, prin apelul depus de către avocatul Josu Gheorghe în numele inculpatului Beiu Dorin, se desprinde că acesta nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond și nici calificarea faptei imputate, dar este rezervat asupra individualizării pedepsei penale de către instanța de fond, pe care o consideră nejustificat de severă și a categoriei penitenciarului în care execută pedeapsa.

Instanța de apel a menționat că probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate și nici n-au fost audiate persoanele ce au dat declarații în prima instanță, așa cum nu au fost contestate declarațiile acestora și părțile nu au formulat astfel de cereri.

Mai mult ca atât, cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, așa cum inculpatul Beiu Dorin a depus cerere de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.241), declarând acesta că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu. Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Cantemir din 09.02.2017 a fost admisă cererea inculpatului și s-a

dispus judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.247-248).

Instanța de apel a constatat că la judecarea cauzei instanța de fond corect a examinat și acceptat cererea inculpatului Beiu Dorin privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că, fapta inculpatului Beiu Dorin este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală. Just a apreciat prima instanță că, din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, fapta a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Beiu Dorin în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței de către instanța de fond, acțiunile lui Beiu Dorin corect au fost calificate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal. Însă, instanța de apel a menționat că la stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpatul Beiu Dorin, prima instanță a admis abateri de la criteriile de individualizare a pedepsei.

Este de menționat faptul că prima instanță corect a reținut că potrivit art. 61 Cod penal, „(1) pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor”.

Cu toate acestea, însă prima instanță stabilindu-i lui Beiu Dorin o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 06 luni cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, nu a ținut cont de faptul că instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă - până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

Instanța de apel a reținut că Beiu Dorin a fost anterior condamnat prin sentința Judecătorei Cahul din 31 mai 2012 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității; prin sentința Judecătorei Cantemir din 31 iulie 2015 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 333 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani; prin sentința Judecătorei Cantemir din 03 septembrie 2015 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 350 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 04 ani,

pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni fiindu-i stabilită cu aplicarea art. 84 Cod penal amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani (Vol. I, f.d.32-41).

În conformitate cu art. 34 alin. (1) Cod penal, „se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție”.

Art. 264 alin. (4) Cod penal prevede : „încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate”.

Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție sub forma imprudenței (atât în modalitatea neglijenței, cât și în cea a încrederii exagerate în sine). La calificarea faptei săvârșite din neglijență, urmează să fie luat în considerare faptul că în fiecare caz urmează să fie stabilită nu doar obligația de a respecta regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dar și posibilitatea persoanei de a le respecta și a prevedea consecințele prejudiciabile. Or, această posibilitate ar putea fi limitată de anumite circumstanțe obiective sau subiective.

Potrivit art. 34 alin. (5), lit. b) Cod penal, „ la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale pentru infracțiunile săvârșite din imprudență”. Cu toate acestea, prima instanță a considerat că în cazul lui Beiu Dorin există starea de recidivă, aplicând eronat prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, fără a ține cont de prevederile art. 34 alin. (5) Cod penal.

Din cele expuse și ținând cont de prevederile art. 6 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul, instanța de apel a reținut argumentul apelantului, precum că pedeapsa aplicată este prea aspră.

Totodată, instanța de apel a notat că instanța de fond eronat a dispus și executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Beiu Dorin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, care prevede pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani, și în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea dată se referă la categoria celor grave.

În conformitate cu art. 72 alin. (2) Cod penal, în penitenciarele de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență. În astfel de circumstanțe, instanța de apel a constatat că inculpatul urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip deschis.

Instanța de apel a notat că la pronunțarea sentinței instanța de fond trebuia să pună accent pe faptul că nu au fost stabilite circumstanțe agravante în privința

inculpatului, numai atenuante și anume căința sinceră și repararea benevolă de către inculpat a pagubei materiale și morale, iar în asemenea situație nu este rezonabil aplicarea pedepsei aspre, ci din contra condiționează aplicarea unei pedepse mai blânde, dar, care totodată duce la atingerea scopului pedepsei penale, prevăzut de art. 61 Cod penal, și anume, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpați, cât și de către alte persoane.

În viziunea instanței de apel pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță este una prea aspră, fapt, care a condiționat casarea sentinței instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Instanța de apel a conchis că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, astfel ținând cont de prevederile art. 72, art. 75-78, art. 82 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că în privința lui Beiu Dorin este rezonabil și echitabil de a aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 03 ani 02 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani așa cum, în privința acestuia nu s-a stabilit starea de recidivă.

Referitor la argumentele apelantului privind aplicarea art. 90 Cod penal, prin care să fie stabilită inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate din următoarele considerente: instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Conform textului art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie arătate în sentință. În plus la cele menționate instanța de judecată va ține seamă de trecutul vinovatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, în societate etc. Astfel, din materialele cauzei, și după cum a constatat și instanța de fond, rezultă că inculpatul Beiu Dorin nu este la prima sa abatere, dânsul fiind anterior de trei ori atras la răspundere penală, stabilindu-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și amendă,

antecedentele pe primele două condamnări fiind stinse, iar pe ultima nu, însă concluziile necesare nu le-a făcut, inculpatul fiind predispus spre comiterea de noi infracțiuni, adică reprezintă un pericol pentru societate.

Lui Beiu Dorin i s-a acordat încredere de către instanțele de judecată, fiindu-i aplicate pedepse mai blânde, dar, după cum se observă, pedepsele aplicate și prevederile legii care i-au permis aplicarea unor pedepse mai blânde, nu și-au atins scopul scontat, încă de la prima condamnare, el nu și-a tras concluzii de încetare a comportamentului infracțional și nu a pășit pe făgașul corijării, or Beiu Dorin a continuat mai departe activitatea infracțională. Astfel, având aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că Beiu Dorin nicidecum nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numite.

Ținând cont de cele expuse, instanța de apel a apreciat corectă concluzia că corectarea lui Beiu Dorin fără a fi izolat de societate este imposibilă, iar pedeapsa de 03 ani 02 luni închisoare pentru infracțiunea săvârșită va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care a indicat temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- conform art.427 alin. (1) CPP - hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- argumentele instanței de apel sunt următoarele: infracțiunea care a comis-o Beiu Dorin, prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal, este una din imprudență. Potrivit art. 34 alin. (5) lit. b) Cod penal, „la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale pentru infracțiunile săvârșite din imprudență”. Cu toate acestea, prima instanță a considerat că în cazul lui Beiu Dorin există starea de recidivă, aplicând eronat prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, fără a ține cont de prevederile art. 34 alin. (5) Cod penal.”;

- recurentul consideră că, instanța de apel greșit a constatat că Beiu Dorin a comis infracțiunea din imprudență, că lipsește starea de recidivă, și pedeapsa urmează a fi stabilită fără aplicarea prevederilor art.34, 82 CP;

- potrivit sentinței rezultă că, Beiu Dorin pe data de 14.09.2016, în jurul orei 18.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.75 mg/l, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani prin sentința Judecătoreiei Cantemir din 03.09.2015, a condus automobilul de modelul Opel Vectra cu nr. de înmatriculare

CT-AM-076 pe traseul central din s. Cîrpești, r. Cantemir, adică de fapt a comis infracțiunea prevăzută de art.264/1 CP;

- ulterior, în urma conducerii mijlocului de transport Beiu Dorin l-a tamponat pe pietonul minor Danalache Ion, născut la 27.05.2011, acestuia fiindu-i cauzate în complex vătămări corporale grave, adică de fapt s-au produs urmările prejudiciabile prevăzute de art.264 CP;

- potrivit articolul 19 Cod penal - Infracțiunea săvârșită cu două forme de vinovăție – dacă, drept rezultat al săvârșirii cu intenție a infracțiunii, se produc urmări mai grave care, conform legii, atrag înăsprirea pedepsei penale și care nu erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana a prevăzut urmările prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate sau dacă persoana nu a prevăzut posibilitatea survenirii acestor urmări, deși trebuia și putea să le prevadă. În consecință, infracțiunea se consideră intenționată;

- de asemenea, în teorie se menționează că, dacă urmările prejudiciabile nominalizate în art.264 CP se află în legătură cauzală cu încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport - concretizată în conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat - atunci răspunderea urmează a fi aplicată numai în conformitate cu alin.(2), (4) sau (6) art.264 CP. Nu va fi necesară calificarea suplimentară în baza alin.(1) art.264/1 CP;

- în consecință acțiunile lui Beiu Dorin au fost calificate conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) CP;

- latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin.(1) la art.264 CP RM se caracterizează - prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă și numai prin imprudență față de urmările prejudiciabile. Recurentul menționează că analiza practicii judiciare arată că regulile de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport sunt încălcate mai cu seamă intenționat, iar față de urmările acestor încălcări făptuitorul manifestă imprudența (încredere exagerată sau neglijență);

- recurrentul menționează că infracțiunea comisă de către Beiu Dorin a fost săvârșită cu două forme de vinovăție. Adică, drept rezultat al săvârșirii cu intenție a infracțiunii (prevăzute de art.264/1 CP), se produc urmări mai grave care, conform legii, atrag înăsprirea pedepsei penale și care nu erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana a prevăzut urmările prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate sau dacă persoana nu a prevăzut posibilitatea survenirii acestor urmări, deși trebuia și putea să le prevadă (art.264 CP). În consecință, infracțiunea se consideră intenționată;

- prin urmare recurrentul menționează că, dacă Beiu Dorin a comis o infracțiune intenționată, în privința lui se aplică prevederile art.34. art.82 și art.72 alin.(4) Cod

penal, exact cum a constatat prima instanță în sentința sa;

- potrivit art. 34 alin.(1) CP - se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție;

- conform art. 82 CP - (1) La aplicarea pedepsei pentru recidivă, recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. (2) Mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă - de cel puțin trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod;

- în conformitate cu art.72 alin.(4) CP - în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală sau recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele-temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma

cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția de casare parțială a sentinței primei instanțe în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, prin care inculpatul Beiu Dorin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, și în partea contestată de procuror în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Colegiul penal, menționează că soluția instanței de apel privind casarea parțială a sentinței în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și stabilirii pedepsei definitive, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind modul stabilit pentru prima instanță, prin care lui Beiu Dorin, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 03 (trei) ani și 02 (două) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 04 (patru) ani, și în conformitate cu art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială a pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport neexecutate, stabilite prin sentința Judecătorei Cantemir din 03.09.2015, pedeapsa definitivă lui Beiu Dorin s-a stabilit de 03 (trei) ani 02 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 05 (cinci) ani, este una corectă și argumentată (f.d. 36-37 vol. II), motive care Colegiul penal le însușește, astfel respinge alegațiile procurorului precum că instanța de apel greșit a constatat că Beiu Dorin a comis infracțiunea din imprudență, că lipsește starea de recidivă.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a rejudecat cauza în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 419 Cod de procedură penală, a înlăturat eroarea constatată în sentința primei instanțe, pe care a casat-o parțial și a pronunțat corect o nouă hotărâre în partea casată.

Cât ține de motivul indicat în recurs precum că hotărârea instanței de apel este una pripită și neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei prea blânde, infracțiunea comisă de inculpatul Beiu Dorin fiind intenționată, pedeapsa urmînd a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art. 34 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal ține să menționeze

că sunt niște motive nefondate, fără argumentare teoretică și doctrinală, pe motiv că art. 264 alin. (4) Cod penal prevede „încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat *din imprudență* o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate”. Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție sub forma *imprudenței* (atât în modalitatea neglijenței, cât și în cea a încrederii exagerate în sine). La calificarea faptei săvârșite din neglijență, urmează să fie luat în considerare faptul că în fiecare caz urmează să fie stabilită nu doar obligația de a respecta regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dar și posibilitatea persoanei de a le respecta și a prevedea consecințele prejudiciabile. Or, această posibilitate ar putea fi limitată de anumite circumstanțe obiective sau subiective.

În același timp, potrivit art. 34 alin. (5) lit. b) Cod penal „la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale pentru *infracțiunile săvârșite din imprudență*”. Prin urmare, instanța de apel corect a exclus starea de recidivă prevăzută de art. 34 alin. (1) Cod penal.

Cu privire la temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2), art. 72 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite care este gravă din imprudență, comisă în stare de ebrietate, precum și lipsa circumstanțelor agravante, prezența circumstanțelor atenuante *căința sinceră și repararea benevolă de către inculpat a pagubei materiale și morale* și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Colegiul penal constată că recurentul în recursul înaintat a criticat pedeapsa stabilită, solicitând menținerea sentinței primei instanțe și în partea ce ține de tipul penitenciarului și anume de tip închis, însă instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la acest motiv, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căruia s-a dat răspuns și s-a pronunțat veridic, instanța de apel dând răspuns asupra alegațiilor relevante ale recurentului (f.d. 37, vol. II), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către procuror este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul - șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 iulie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Beiu Dorin XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 decembrie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin